

3.7. Stokesin lause

Stokesin lause yleistää Greenin lauseen tasoaalveelta \mathbb{R}^2 olle pinnalle $S \subset \mathbb{R}^3$. Pinta-integraali yli pinnan S liitetään tällöin pinnan S reunaan ∂S pitkin otettuun käyrä-integraaliin. Greenin kaava (Lause 3.8) voidaan kirjoittaa yhtäpitävästi muodossa

$$\iint_R (\nabla \times \vec{u}) \cdot \vec{k} \, dx \, dy = \int_{\partial R} \vec{u} \cdot d\vec{r},$$

silloin $(\nabla \times \vec{u}) \cdot \vec{k} = D_x u_2 - D_y u_1$. Tässä muodossa kaava yleistyy tasoaalveelta R pinnalle S , huomaa, että $\vec{k} \perp xy$ -tasoa vastaan.

Lause 3.10. (Stokesin lause) Olkoon S suljettu riittävän sileä pinta-alue ja ∂S positiivisesti suunniteltu sekä \vec{n} pinnan S yksilöllinen normaali. Tällöin jatkuvasti derivoituvalle $\vec{u}: S \rightarrow \mathbb{R}^3$ pätee

$$\iint_S (\nabla \times \vec{u}) \cdot \vec{n} \, dA = \int_{\partial S} \vec{u} \cdot d\vec{r},$$

Tod. Palautetaan Greenin lauseeseen parametriseityksen $\vec{r}: R \rightarrow S$ välityksellä, yksityiskohdat muunnetaan.

Esim. Olkoon $\vec{u}(x, y, z) = (2y, -2x, z^2x)$. Lasketaan $\iint_S (\nabla \times \vec{u}) \cdot \vec{n} \, dA$

kon pintana on $S = \{(x, y, z) : x^2 + y^2 + z^2 = 1, z \geq 0\}$.

Nyt $\partial S = \{(x, y, 0) : x^2 + y^2 = 1\}$. Stokesin kaava ∇ napakoordinaatit.

$$\begin{aligned} \int_{\partial S} \vec{u} \cdot d\vec{r} &= \int_0^{2\pi} \vec{u}(\vec{r}(\varphi)) \cdot \vec{r}'(\varphi) \, d\varphi = \int_0^{2\pi} (2\sin\varphi, -2\cos\varphi, 0) \cdot (-\sin\varphi, \cos\varphi, 0) \, d\varphi \\ &= \int_0^{2\pi} (-2\sin^2\varphi - 2\cos^2\varphi) \, d\varphi = \int_0^{2\pi} -2 \, d\varphi = \underline{\underline{-4\pi}}. \end{aligned}$$

Hoom! (ort. s. 58). Jos $\text{rot } \vec{u} = \nabla \times \vec{u} = 0$, Stokesin

$$\text{lause antaa: } \int_{\partial S} \vec{u} \cdot d\vec{r} = \iint_S (\nabla \times \vec{u}) \cdot \vec{n} \, dA = 0.$$

Tässä ∂S voi olla mielivaltainen pinta-alueen $S \subset \mathbb{R}^3$ suljettu paljain säännöllinen kaari, joten $\nabla \times \vec{u} = 0 \Rightarrow \vec{u}$ lla on potentiaali,

Sis: Jatkuvasti derivoitava vektorikenttä \vec{u} on pyörteetön $\Leftrightarrow \vec{u}$ lla on potentiaali.

3.8. Gaussin divergenssilause

Divergenssilause (lause 3.9) voidaan yleistää 3-komponenttiseksi vektorifunktiolle $\vec{u}: V \rightarrow \mathbb{R}^3$, missä $V \subset \mathbb{R}^3$ on säännöllinen kappale \mathbb{R}^3 :ssa. Tällöin V in yli otettu avaruusintegraali liitetään V :tä rajoittavan reunapinnan ∂V yli otettuun pintaintegraaliin.

Olkoon $V \subset \mathbb{R}^3$ umpinaisen säännöllisen pinnan $S = \partial V$ rajama kappale (pinnan S parametrisointi $\vec{r}: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^3$ on paljain kahdesti jatkuvasti derivoitava) ja olkoon \vec{n} V in reunapinnan ulospäin osoittava yksikkönormaali.

Lause 3.11. (Divergenssilause) Olkoot $V \subset \mathbb{R}^3$, ∂V ja \vec{n} kuten yllä sekä $\vec{u}: V \rightarrow \mathbb{R}^3$ jatkuvasti derivoitava. Tällöin

$$\iiint_V \nabla \cdot \vec{u} \, dx \, dy \, dz = \iint_{\partial V} \vec{u} \cdot \vec{n} \, dA.$$

Tod. Siivotetaan.

Esim. Lasketaan vektorikentän $\vec{u} = 4xz\vec{i} - y^2\vec{j} + yz\vec{k}$

vuon kuution $V = \{(x, y, z) : 0 \leq x \leq 1, 0 \leq y \leq 1, 0 \leq z \leq 1\}$ pinnan läpi.

$$\begin{aligned} \iint_{\partial V} \vec{u} \cdot \vec{n} \, dA & \stackrel{\text{(Lause 3.11)}}{=} \iiint_V \nabla \cdot \vec{u} \, dx dy dz = \iiint_V (\partial_x u_1 + \partial_y u_2 + \partial_z u_3) \, dx dy dz \\ & = \iiint_V (4z - 2y + y) \, dx dy dz = \int_0^1 \int_0^1 \int_0^1 (4z - y) \, dx dy dz \\ & = \int_0^1 \int_0^1 (4z - y) \, dy dz = \int_0^1 (4z - \frac{1}{2}) \, dz = \underline{\underline{\frac{3}{2}}}. \end{aligned}$$

Vektorikenttää \vec{F} sanotaan vektorifunktion \vec{u} vektori-
potentiaaliksi, jos $\vec{u} = \nabla \times \vec{F}$ (= rot \vec{F}). Jos

\vec{u} :lla on vektoripotentiaali, niin Lauseen 3.5 kohdan (ii)
mukaan $\text{div}(\vec{u}) = \nabla \cdot \vec{u} = \nabla \cdot (\nabla \times \vec{F}) = 0$.

Vektorikenttää \vec{u} sanotaan lähteettömäksi, jos $\nabla \cdot \vec{u} = 0$.

Vektorikentän lähteettömyys on riittävän välttämätön ehto vektoripotentiaalin olemassaololle. Myös kääntäen pätee: jos \vec{u} on

lähteetön, niin sillä on vektoripotentiaali.

Sis: jatkuvasti derivoitua vektorikenttä \vec{u} on lähteetön

$$\Leftrightarrow \exists \vec{F} : \vec{u} = \nabla \times \vec{F},$$

Asiaa voi perustella/havainnollistaa Gaussin divergenssilauseen avulla:

Kun $\nabla \cdot \vec{u} = 0$, niin \vec{u} :n vuon läpi mielivaltaisen umpi-

naisen pinnan $\tilde{S} \subset V$ on nolla: $\iint_{\tilde{S}} \vec{u} \cdot \vec{n} \, dA = \iiint_{V(\tilde{S})} \nabla \cdot \vec{u} \, dx dy dz$

$= 0$, ts. "kokonaisvirtaus \tilde{S} :n läpi = 0" \Leftrightarrow V :ssä ei lähteitä/niekoja.